

Beden van een stervende Moeder.

Maria Lichtmis.

2 Februari 1943.

Het leven is als een kleed
van het allerteerste kant,
van duizend, duizende steken,
verwerkt met de hand.
En op dit kleed borduurde
ik bloemen, o! zoo schoon,
het zijn er zeventien,
maar eene is ter troon
en de overige zestien spreik hier ten toon

Ik borduurde ze met liefde,
maar in de diepste smart,
en toch droeg ik ze allen
met liefde onder het hart.
Maar ach wat is mijn leven
gelijk een kleed dat verteerd;
maar God spaar mijn bloemen,
dat die niet worden onteerd.

Dat zou wreed zijn, zoo'n verwoesting
ja zelfs laag en laf;
laat dan ook gebeuren wat beuren
maar rukt mijn bloemen er niet af.

Maar mocht er toch een vallen,
opdat het niet heeft opgelet,
denkt dan eens aan de Borduurster
die vraagt: waarom schend gij mijn bouquet?

Daarom zeg ik u dan nogmaals:
wees niet laag of wees niet laf,
maar begrijpen die begrijpen
en ik bid voor mijn bloemen.
Het kleed is af.

Kees.

Onze lieve Vrouw van Altijddurende
Bijstand, bidt voor hen.